

Kategorija: 3.4.3.7.1. Kreditorių reikalavimai ir jų tvirtinimas;

Civilinė byla Nr. e2-125-407/2022

Teismo proceso Nr. 2-55-3-01876-2019-9

Procesinio sprendimo kategorija 3.4.3.7.1 (S)

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. sausio 25 d.

Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Dalios Kačinskienės, Agnės Tikniūtės ir Viginio Višinskio (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal kreditoriaus L. K. atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2021 m. gruodžio 2 d. nutarties, kuria buvo patikslintas kreditoriaus L. K. finansinis reikalavimas likviduojamos **dėl bankroto uždarnosios akcinės bendrovės „Tapių namų fabrikas“ bankroto byloje**.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. sausio 29 d. nutartimi išklė uždarajai akcinei bendrovei (toliau – UAB) „Tapių namų fabrikas“ bankroto bylą, 2020 m. birželio 11 d. nutartimi patvirtino kreditorių ir jų finansinių reikalavimų sąrašą, kurį tikslino vėlesnėmis nutartimis.

2. Bankrutavusios ir likviduojamos dėl bankroto uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – BUAB) „Tapių namų fabrikas“ kreditorius P. U. 2021 m. lapkričio 29 d. prašymu kreipėsi į teismą prašydamas patikslinti ir patvirtinti 25 013,31 Eur dydžio L. K. finansinį reikalavimą. Nurodė, kad šiuo metu yra patvirtintas 168 626,75 Eur dydžio L. K. finansinis reikalavimas, tačiau, kreditoriaus teigimu, patvirtintas finansinis reikalavimas yra aiškiai nepagrįstas nei buhalterinės apskaitos duomenimis, nei prie prašymo pridėtais dokumentais.

II. Pirmosios instancijos teismo nutarties esmė

3. Vilniaus apygardos teismas 2021 m. gruodžio 2 d. nutartimi be kita ko patvirtino patikslintą L. K. 25 013,31 Eur dydžio finansinį reikalavimą.

4. Teismas nurodė, kad P. U. kreipėsi į teismą, prašydamas patikslinti ir patvirtinti neginčijamą 25 013,31 Eur L. K. kreditorinį reikalavimą. Teismas sprendė, kad dėl likusios Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. ir vėlesnėmis nutartimis patvirtintos kreditoriaus L. K. reikalavimo dalies 143 613,44 Eur (168 626,75 Eur – 25 013,31 Eur) yra kilęs ginčas. Kreditoriaus P. U. prašymas dėl kreditoriaus L. K. reikalavimo patikslinimo išsiųstas suinteresuotiems šalims atsiliepimams pateikti. Teismas pažymėjo, kad, gavus suinteresuotų asmenų atsiliepimus, bus sprendžiamas klausimas dėl kreditoriaus P. U. prašymo, kuriuo ginčijama dalis kreditoriaus L. K. finansinio reikalavimo, išskyrimo į atskirą bylą ir jo nagrinėjimo teisme.

III. Atskirojo skundo ir atsiliepimo į jį argumentai

5. Kreditorius L. K. atskirajame skunde prašo pakeisti Vilniaus apygardos teismo 2021 m. gruodžio 2 d. nutarties dalį, kuria kreditoriaus L. K. finansinio reikalavimo dydis sumažintas iki 25 013,31 Eur, paliekant galioti 168 626,75 Eur dydžio kreditoriaus L. K. finansinį reikalavimą, patvirtintą ankstesne įsiteisėjusia Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutartimi. Skundas grindžiamas šiais argumentais:

5.1. Pirmosios instancijos teismas sprendimą priėmė nesulaukęs kreditoriaus L. K. atsiliepimo į prašymą patikslinti jo finansinį reikalavimą, tokiu būdu pažeidė civilinio proceso principus, teisę būti išklaustam. Ginčas dėl finansinio reikalavimo tikslinimo turėjo būti išnagrinėtas iš esmės, o ne sumažintas, remiantis vien tik kreditoriaus P. U. prašymu.

5.2. Kreditoriaus P. U. tikslas – sumažinti kreditoriaus L. K. įtaką kreditorių susirinkime, todėl šiuo metu yra pažeidžiamos L. K., kaip kreditoriaus, teisės. Įsiteisėjusia Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutartimi kreditoriaus L. K. finansinis reikalavimas yra didžiausias, taigi jo finansinio reikalavimo sumažinimas turi esminę reikšmę balsuojant visais bendrovės kreditorių susirinkimo klausimais. Kreditoriaus L. K. balsavimo teisės kreditorių susirinkime negali būti eliminuotos ar apribotos vien tik subjektyviai pareiškus prašymą dėl kito kreditoriaus finansinio reikalavimo tikslinimo. Kreditorius L. K. dviejuose bendrovės kreditorių susirinkimuose nepritarė taikos sutarties su pareiškėjo žmona O. U. sudarymui, kadangi jai yra pareiškta ieškinyje dėl paskolos sandorių pripažinimo negaliojančiais ir restitucijos taikymo.

6. Atsakovė BUAB „Tapių namų fabrikas“, atstovaujama nemokumo administratorės, prašo atskirąjį skundą nagrinėti teismo nuožiūra. Atsiliepime į atskirąjį skundą nurodo šiuos argumentus:

6.1. Kreditoriaus L. K. finansinio reikalavimo dydžio pagrįstumo klausimas buvo išnagrinėtas Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutartimi, kuri nebuvo apskūsta apeliacine tvarka ir yra įsiteisėjusi, taigi ji turėjo įsiteisėjusio teismo sprendimą galią, buvo privaloma ir vykdytina. Darytina išvada, kad įsiteisėjusia Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutartimi patvirtintas L. K. finansinis reikalavimas negalėjo būti Vilniaus apygardos teismo 2021 m. gruodžio 2 d. nutarties nagrinėjimo objektas, kol pareiškėjo P. U. prašymo pagrįstumo klausimas nebuvo išspręstas atskiru įsiteisėjusiu procesiniu sprendimu.

6.2. Nėra pagrindo laikyti, kad bus sudaromos sąlygos piktnaudžiauti bankroto procese, kadangi bankroto procesą koordinuoja nemokumo administratorius, kuris gina ne pavienių, o visų bankrutuojančios bendrovės kreditorių interesus ir užtikrina kreditorių lygiateisiškumo principą. Be to, kreditorius, nesutinkantis su priimtais kreditorių susirinkimo sprendimais, turi teisę inicijuoti teisminę kontrolę, nepriklausomai nuo turimo finansinio reikalavimo dydžio. Taigi, net modifikavus kreditoriaus L. K. finansinio reikalavimo dydį, jo teisių ir pareigų turinys ir apimtis nepakis.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

Dėl bylos nagrinėjimo ribų ir naujų įrodymų priėmimo

7. Apeliacinės instancijos teismas atsisako priimti naujus įrodymus, kurie galėjo būti pateikti pirmosios instancijos teisme, išskyrus atvejus, kai pirmosios instancijos teismas nepagrįstai juos atsisakė priimti ar kai šių įrodymų pateikimo būtinybė iškilo vėliau (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir *CPK*) 314 straipsnis).

8. Kreditorius L. K. su atskiruoju skundu pateikė naujus įrodymus – bendrovės kreditorių 2021 m. gegužės 11 d. ir 2021 m. spalio 8 d. susirinkimo protokolus su priedais bei 2020 m. lapkričio 17 d. pranešimą apie pradėtą ikiteisminį tyrimą. Prašymo priimti naujai teikiamus dokumentus nesuformulavo. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į tai, kad nagrinėjamoje civilinėje byloje bus sprendžiamas kreditoriaus finansinio reikalavimo tikslinimo tvarkos klausimas, nebus nagrinėjamas ginčas dėl finansinio reikalavimo tvirtinimo iš esmės, o naujai teikiami įrodymai negali įrodyti ar paneigti bylai reikšmingų aplinkybių, atsisako šiuos įrodymus priimti.

9. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro apeliacinio skundo faktinis ir teisinis pagrindai bei absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų patikrinimas (*CPK* 320 straipsnio 1 dalis). Apeliacinės instancijos teismas nagrinėja bylą neperžengdamas apeliaciniame skunde nustatytų ribų, išskyrus atvejus, kai to reikalauja viešasis interesas ir neperžengus skundo ribų būtų pažeistos asmens, visuomenės ar valstybės teisės ir teisėti interesai (*CPK* 320 straipsnio 2 dalis). Pagal *CPK* 338 straipsnį atskiriesiems skundams paduoti ir nagrinėti taikomos taisyklės, reglamentuojančios procesą apeliacinės instancijos teisme, išskyrus *CPK* III dalies XVI skyriaus antrajame skirsnyje nustatytas išimtis. Nagrinėjamu atveju apeliacinės instancijos teismas nenustatė *CPK* 329 straipsnio 2 dalyje nurodytų absoliučių skundžiamos nutarties negaliojimo pagrindų, byloje taip pat nėra pagrindo peržengti atskirojo skundo ribas.

Dėl taikytino teisinio reguliavimo

10. Nuo 2020 m. sausio 1 d. įsigaliojo *JANĮ* ir neteko galios *ĮBĮ* su visais pakeitimais (*JANĮ* 153 straipsnis). *JANĮ* 155 straipsnyje, reglamentuojančiame pereinamąsias nuostatas dėl nemokumo procesų, nustatyta, kad iki 2019 m. gruodžio 31 d. pradėtiems juridinių asmenų nemokumo procesams *JANĮ* nuostatos taikomos toms asmenų teisėms ir pareigoms, kurios atsiranda arba yra įgyvendinamos jam įsigaliojus, taip pat toms nemokumo procedūroms, kurios padedamos šiam įstatymui įsigaliojus, išskyrus šio įstatymo nuostatas, reguliuojančias: 1) atlygį nemokumo administratoriui; 2) kreditorių reikalavimų tenkinimo eilę ir tvarką; 3) reikalavimus restruktūrizavimo plano turiniui ir įgyvendinimo trukmei; 4) kreditorių balsavimą dėl restruktūrizavimo plano; 5) nemokumo administratoriaus skyrimą bankroto byloje. Šioms nurodytoms išimtims taikomas *ĮBĮ* (*JANĮ* 155 straipsnio 2 dalis).

11. Nors UAB „Taupių namų fabrikas“ bankroto byla buvo iškelta jau galiojant *JANĮ*, tačiau bankroto procedūros buvo pradėtos dar galiojant *ĮBĮ* (žr., pavyzdžiui, Lietuvos apeliacinio teismo 2020 m. vasario 13 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e2-446-585/2020 14 punktą, 2020 m. birželio 9 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e2-1020-450/2020 9 punktą). Lietuvos apeliacinio teismo praktikoje išaiškinta, kad iki *JANĮ* įsigaliojimo pradėtose bankroto bylose kreditorių reikalavimų pareiškimas, tvirtinimas ir tikslinimas vykdomi pagal *ĮBĮ* nuostatas (*JANĮ* 155 straipsnis) (Lietuvos apeliacinio teismo 2020 m. balandžio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2-767-407/2020; 2020 m. balandžio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2-705-450/2020 ir kt.) ir šiame įstatyme nustatyta tvarka (Lietuvos apeliacinio teismo 2020 m. birželio 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2-956-241/2020). Taigi Vilniaus apygardos teismas, spręsdamas L. K. finansinio reikalavimo tikslinimo klausimą, pagrįstai rėmėsi *ĮBĮ* teisės normomis.

Dėl nustatytų faktinių bylos aplinkybių

12. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. sausio 29 d. nutartimi UAB „Taupių namų fabrikas“ buvo iškelta bankroto byla, nutartis įsiteisėjo 2020 m. kovo 19 d. Nemokumo administratorė, nepraleisdama įstatymo nustatyto termino, 2020 m. birželio 5 d. pateikė teismui prašymą dėl finansinių reikalavimų, kurių neginčijo, tvirtinimo. Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutartimi be kita ko buvo patvirtintas ir L. K. trečios eilės 168 626,75 Eur dydžio finansinis reikalavimas. Nutartis dėl finansinių reikalavimų tvirtinimo įsiteisėjo 2020 m. birželio 20 d.

13. Nemokumo administratorė kreipėsi į teismą prašydama patikslinti finansinių reikalavimų sąrašą ir, be kita ko, į kreditorių sąrašą įtraukti P. U.. Teismas nemokumo administratorės prašymą tenkino ir Vilniaus apygardos teismo 2020 m. liepos 17 d. nutartimi patvirtino pirmos eilės P. U. 4 179,66 Eur dydžio finansinį reikalavimą.

14. P. U. dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. liepos 17 d. nutarties pateikė skundą ir nurodė, kad UAB „Medicinos bankas“ niekada nebuvo BUAB „Taupių namų fabrikas“ kreditoriumi. Taip pat paaiškino, kad UAB „Taupių namų fabrikas“ iš L. K. mokėjimo nurodymais gavo apie 100 000 Eur, tačiau atsakovė taip pat yra atlikusi statybos darbus, todėl teismas patvirtino neteisingą sumą. Atskiras skundas buvo priimtas ir perduotas nagrinėti apeliacinės instancijos teismui. Lietuvos apeliacinis teismas 2020 m. rugsėjo 1 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2-1404-881/2020 procesą pagal P. U. atskirąjį skundą nutraukė ir nurodė, kad kreditorių L. K. ir UAB „Medicinos bankas“

finansinių reikalavimų, kurių pagrįstumą ginčija apeliantas, tvirtinimo klausimas buvo išspręstas įsiteisėjusia Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutartimi, o šia nutartimi patvirtinti kreditorių finansiniai reikalavimai negali būti apeliacijos objektas byloje dėl skundžiamos Vilniaus apygardos teismo 2020 m. liepos 17 d. nutarties.

15. P. U. 2021 m. lapkričio 29 d. kreipėsi į teismą prašydamas patikslinti ir patvirtinti 25 013,31 Eur dydžio L. K. finansinį reikalavimą. Vilniaus apygardos teismas skundžiama 2021 m. gruodžio 2 d. nutartimi patvirtino patikslintą L. K. 25 013,31 Eur dydžio finansinį reikalavimą, dėl kurio šalys ginčo nekėlė, ir nurodė, kad dėl likusios L. K. finansinio reikalavimo dalies bus sprendžiama atskiroje civilinėje byloje, gavus atsiliepimus į P. U. prašymą. Iš Lietuvos teismų informacinės sistemos „Liteko“ duomenų nustatyta, kad ginčas dėl L. K. finansinio reikalavimo išnagrinėtas Vilniaus apygardos teismo 2022 m. sausio 5 d. nutartimi, kuri yra apskūsta atskiruoju skundu.

Dėl ginčo esmės

16. Nagrinėjamoje civilinėje byloje kilo ginčas dėl kreditoriaus finansinio reikalavimo tikslinimo tvarkos, kai kreditoriaus finansinis reikalavimas jau yra patvirtintas bankroto byloje įsiteisėjusiu teismo procesiniu sprendimu.

17. ĮBĮ (21 straipsnio 1 dalis, 26 straipsnis), kaip ir šiuo metu galiojantis JANĮ (41–42 straipsniai), išsamiai reglamentuoja kreditorių reikalavimų tvirtinimo procedūrą. Visų pirma, kreditoriai reikalavimus teikia nemokumo (bankroto) administratoriui. Nemokumo (bankroto) administratorius, įvertinęs kreditoriaus reikalavimo pagrįstumą, teikia jį tvirtinti bankroto bylą nagrinėjančiam teismui. Teismo nutartis, kuria patvirtintas kreditoriaus reikalavimas, yra privaloma ir sukelia reikšmingas teises pasekmes, kadangi ja yra patvirtinamas kreditoriaus finansinio reikalavimo dydis, kuris vėliau tenkinamas iš sukaupto skolininko turto bankroto procese. Atitinkamai, tokia nutartis yra reikšminga ir visų kitų skolininko kreditorių interesams, kadangi nuo ja patvirtintino kreditoriaus finansinio reikalavimo dydžio priklauso ir kitų kreditorių reikalavimų tenkinimo apimtys.

18. Taigi klausimas dėl kreditorių finansinių reikalavimų tvirtinimo tiek pagal ĮBĮ, tiek pagal JANĮ yra sprendžiamas dviem etapais: pirma, kreditoriaus pareikštą reikalavimą tikrina nemokumo administratorius, vertindamas bankrutuojančios įmonės dokumentus bei reiškiamo reikalavimo pagrįstumą, ir, antra, nemokumo administratoriaus neginčijami finansiniai reikalavimai teikiami tvirtinti teismui, kuris atlieka preliminarų įrodymų vertinimą ir klausimą dėl kreditorių reikalavimų tvirtinimo išsprendžia rašytinio proceso tvarka (žr., pavyzdžiui, Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. kovo 16 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e2-422-407/2021 18 punktą).

19. Iš Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutarties matyti, kad nemokumo administratorė buvo įpareigota informuoti kreditorius apie priimtą nutartį ir pateikti tai patvirtinančius dokumentus. Iš Lietuvos teismų informacinės sistemos „Liteko“ duomenų nustatyta, kad skundų dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutarties gauta nebuvo, taigi nutartis įsiteisėjo. Teisėjų kolegija iš esmės pritaria atsiliepime į atskirąjį skundą nurodytiems argumentams, kad nutartis, kuria buvo patvirtintas kreditoriaus L. K. finansinis reikalavimas ir kuri nebuvo apskūsta, turėjo įsiteisėjusio teismo sprendimą galią, buvo privaloma ir vykdytina.

20. Tačiau praktikoje susiklosto situacijos, kai teismo nutartimi patvirtintas kreditoriaus finansinis reikalavimas (jo dydis) turi būti peržiūrimas iš naujo. Kasacinis teismas yra pripažinęs, kad res judicata (galutinis teismo sprendimas) taisyklės taikymas teismo nutartims, kuriomis išsprendžiama dėl kreditoriaus reikalavimo tvirtinimo bankroto byloje, turi tam tikrų ypatumų: viena vertus, tokia nutartimi konstatuojamas kreditoriaus reikalavimo (ne)pagrįstumas ir jis, atitinkamai, patvirtinamas arba ne, teismo nutartis yra privaloma ir vykdytina, kreditorius negali antrą kartą reikšti to paties reikalavimo; kita vertus, bankroto teisėje egzistuoja kreditorių reikalavimų tikslinimo institutas (ĮBĮ 26 straipsnio 1 dalis, 30 straipsnio 3 dalis), reiškiantis, kad tam tikrais atvejais reikalavimai gali būti tikslinami po to, kai jie patvirtinti teismo nutartimi ir ši nutartis įsiteisėjusi (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gruodžio 10 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-657-248/2015).

21. Kasacinio teismo praktikoje nurodoma, kad kreditoriaus reikalavimų tikslinimas reiškia naują reikalavimo tikrinimą, įsiteisėjusios nutarties peržiūrėjimą, ekonomines ir laiko sąnaudas, todėl bankroto bylą nagrinėjantis teismas turėtų siekti, kad kreditoriaus reikalavimo pagrįstumas ir dydis būtų nustatyti jo tvirtinimo stadijoje, o reikalavimų tikslinimo institutas taikomas tais atvejais, kai šioje stadijoje tam tikrų aplinkybių nustatyti protingomis pastangomis neįmanoma ar kai jos pasikeičia po reikalavimo patvirtinimo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. balandžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-188/2011).

22. Teisėjų kolegija sutinka su atskirojo skundo argumentais, kad kreditoriaus finansinio reikalavimo dydis, kuriam pritarė nemokumo administratorius ir kurį, remdamasis nemokumo administratoriaus pateiktais dokumentais, dar kartą patikrino teismas, kuris yra patvirtintas įsiteisėjusia teismo nutartimi, negali būti keičiamas remiantis tik pareiškėjo, kuris pateikė prašymą patikslinti finansinį reikalavimą, prašymu. Teisėjų kolegija pritaria atsiliepimo į atskirąjį skundą argumentams, kad įsiteisėjusia Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 11 d. nutartimi patvirtintas L. K. finansinis reikalavimas negalėjo būti pakeistas (patikslintas) tol, kol pareiškėjo P. U. prašymo pagrįstumo klausimas nebuvo išspręstas atskiru įsiteisėjusiu procesiniu sprendimu. Priešingu atveju kreditoriams būtų sudarytos sąlygos piktnaudžiauti ir visa apimtimi pašalinti kreditorius iš kreditorių sąrašo (bent jau tam tikram laikui) remiantis vien tik pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis. Tokia situacija nebūtų suderinama su bendraisiais teisingumo, protingumo, teisėtų lūkesčių bei jau minėtu teismo procesinio sprendimo privalomumo principais, taip pat pažeistų bankroto proceso kolektyviškumo principą.

23. Pritartina atsiliepimo į atskirąjį skundą argumentams, kad, nepriklausomai nuo turimo finansinių reikalavimų dydžio, kreditorius turi teisę skųsti kreditorių susirinkimų nutarimus, taip pat kreditoriaus teises gina nemokumo administratorius. Tačiau šiuo atveju svarbu pažymėti, kad kreditorių finansiniai reikalavimai gali būti tvirtinami ir tikslinami iki teismo sprendimo dėl įmonės pabaigos įsiteisėjimo (žr., pavyzdžiui, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. vasario 21 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-50/2014). Kreditoriaus reikalavimo patvirtinimas (patikslinimas) ar atsisakymas jį tvirtinti lemia ne tik konkretaus kreditoriaus teisę visiškai ar iš dalies gauti savo reikalavimų tenkinimą iš bankrutuojančios įmonės turto, bet ir turi įtakos patvirtintų reikalavimų bendrai sumai bei proporcijoms, kuriomis buvo tenkinami visų kreditorių reikalavimai. Taigi kreditoriaus finansinio reikalavimo dydis ir kreditoriaus teisių pažeidimas dėl nepagrįsto jo sumažinimo negali būti siejamas tik su balsavimu kreditorių susirinkimuose.

24. Apibendrinant pažymėtina, kad, nesutinkant su kreditoriaus finansiniu reikalavimu, jo tvirtinimo klausimas nagrinėjamas kaip atskiras, savarankiškas ginčas, kuriame šalys, vadovaudamosi rungimosi principu, privalo įrodyti ir pagrįsti finansinio reikalavimo dydį, o teismas klausimą dėl finansinio reikalavimo tvirtinimo privalo nagrinėti iš esmės. Tais atvejais, kai dėl finansinio reikalavimo tvirtinimo sprendžiama pirmą kartą, tvirtinama tik neginčijama jo dalis, taip užtikrinant kreditoriaus teisę dalyvauti bankroto procese ir procedūrose, o dėl

ginčijamos reikalavimo dalies sprendžiama ginčą nagrinėjant iš esmės. Tačiau tais atvejais, kai kreditoriaus finansinis reikalavimas yra jau patvirtintas įsiteisėjusia nutartimi bankroto procese, jis gali būti tikslinimas tik įsiteisėjus teismo procesiniam sprendimui, kuriuo iš esmės išnagrinėtas tarp šalių kilęs ginčas dėl ginčijamo finansinio reikalavimo dydžio.

Dėl procesinės bylos baigties

25. Teisėjų kolegija, apibendrindama tai, kas išdėstyta, sprendžia, kad pirmosios instancijos teismas, remdamasis pareiškėjo P. U. prašymu patikslinti L. K. finansinį reikalavimą, skundžiama nutartimi nepagrįstai sumažino L. K. finansinį reikalavimą iki 25 013,31 Eur sumos. Pirmosios instancijos teismas tokiu būdu netinkamai taikė procesinės teisės normas, todėl priėmė neteisėtą ir nepagrįstą procesinį sprendimą, taigi yra pagrindas šioje dalyje nutartį panaikinti (CPK 337 straipsnio 1 dalies 2 punktą).

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos *civilinio proceso kodekso* 337 straipsnio 1 dalies 2 punktu,

nutaria:

Vilniaus apygardos teismo 2021 m. gruodžio 2 d. nutarties dalį, kuria patikslintas kreditoriaus L. K. finansinis reikalavimas, panaikinti.

Teisėjai Dalia Kačinskienė

Agnė Tikniūtė

Vigintas Višinskis

Paminėta tekste:

Bylos:

3K-3-188/2011 Dėl papildomo finansinio reikalavimo patvirtinimo

3K-3-50/2014 Dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. liepos 29 d. nutarties bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės „Transdadas“ bankroto byloje

3K-3-657-248/2015 Dėl kreditoriaus reikalavimo tvirtinimo peržiūrėjimo uždarnosios akcinės bendrovės „Pajūrio turto investicijos“ bankroto byloje

e2-446-585/2020 Dėl bankroto bylos išskėlimo atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Tumax projects“

2-705-450/2020 Dėl Vilniaus apygardos teismo 2019 m. spalio 30 d. nutarties dalies

e2-767-407/2020 Dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. vasario 25 d. nutarties civilinėje byloje Nr. eB2-2532-866/2020

e2-1020-450/2020 Dėl Kauno apygardos teismo 2020 m. balandžio 28 d. nutarties

e2-956-241/2020 Dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. balandžio 14 d. nutarties

e2-422-407/2021 Dėl Vilniaus apygardos teismo 2021 m. sausio 18 d. nutarties bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės „L&A Solutions“ nemokumo byloje (civilinės bylos Nr. eB2-1078-258/2021)

Teisės aktai:

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas

314 str. Nauji įrodymai

320 str. Bylos nagrinėjimo ribos

329 str. Sprendimo panaikinimas pažeidus arba neteisėtai pritaikius procesinės teisės normas

337 str. Apeliacinės instancijos teismo teisės

338 str. Apeliacinio proceso normų galiojimas

Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodekso patvirtinimo“

337 str. Apeliacinės instancijos teismo teisė panaikinti apskųstą teismo sprendimą ir perduoti bylą pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo arba priimti naują sprendimą

Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas

26 str. Kreditorių reikalavimų tvirtinimas

30 str. Įmonės pripažinimas bankrutavusia

Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymas

153 str. Įstatymų pripažinimas netekusiais galios

155 str. Pereinamosios nuostatos dėl nemokumo procesų

